

78 - 492a

1790. Ἐκμίσθωσις οἰκοπέδου ἐν Πάτραις ὑπὸ τῆς μονῆς
Ὀυμπλοῦ,

ἐν 356β, σ. 63 - 64.

(Ἐκμίσθωσις «όσπιτότοπου» πρὸς γυναικα «μὲ ἐτίσιον δόσιμον» ἐξ γροσίων ἐτησίως καὶ μετὰ δικαιώματος τῆς μισθωτρίας νὰ κτίσῃ ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου «χαμοκέλλας ἢ ἀνώγειον καθὼς θέλει καὶ βούλεται». Διάρκεια τῆς μισθώσεως «ἐφ' ὅσον ζῇ νὰ κάθηται μέσα ἀνενόχλητος καὶ ἀδιάσειστος, ὅμοίως καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς... μετὰ δὲ τὴν θανὴν καὶ τῶν δύω νὰ μένῃ ὁ μπινᾶς ὃποῦ δι' ἴδιων τῆς ἔξόδων ἔκτισεν, εἰς τὴν κυριότητα καὶ ἔξουσίαν τοῦ μοναστηρίου...»).

79 - 498a

1793. Αίρετοκρισία ἐν Νάξῳ, χατόπιν διαταγῆς τοῦ δραγομάνου
τοῦ Στόλου Κ. Χαντζέρη,

ἐν 349a, σ. 647 - 648.

· . . τέρας εἶχογον, τοῦτον, διὰ τὴν πρετεράδιον τοῦ νεκαφᾶ, διόν τι καὶ
A. (πρωτη σύζυγος τοῦ μακαρίτου Ντ.) Στοῖ φίλα τὰ παιδία τῆς, εἶναι πάντη
ἀνάρμοστον καὶ ἀσυνήθιστον εἰς τὰ μητέρα μας καὶ κανένα νησὶ δὲν παραδέ-
χεται τὸ τοιοῦτον μὲ κανένα τρόπον μάλιστα ὃποῦ ἐρωτίζησαν καὶ πολλοὶ
προεστῶτες... καὶ δῆλοι διμοφώνως καὶ δρογνόμως παρακαλοῦν αὐτὸ τὸ λαύσι
τοῦ νεκαφᾶ νὰ μὴν ἀναφέρεται εἰς τὸ ἔξῆς μεταξὺ τῶν νησίων μας... ἡμεῖς
πάλιν δὲν ἐλείφαμεν καὶ τουρκιστὶ νὰ ἐρευνήσωμεν περὶ τοῦ νεκαφᾶ, καὶ
εὑρόντες τὴν ἡλικίαν τῶν παιδίων περασμένην ἀπὸ τὴν τάξιν τοῦ νεκαφᾶ,
διότι ὁ νεκαφᾶς τουρκιστὶ φαίνεται ὅτι μέχρι τῶν ἑπτὰ χρόνων ἡμπορεῖ νὰ
δοθῇ... Ἐπειδὴ δῆμως καὶ ἔφθασε νὰ ἀποθάνῃ πρὸ διλίγον ὁ Ντ. καὶ ἔκαμε
διαθήκην... καὶ ἐν ἐκείνῃ διατάσσεται τὰ κατ' αὐτὸν καὶ ἀφίρει εἰς κάθε
του παιδί, ὡς ἐβούληθη καὶ ἡθέλησε κατὰ τὴν προαιρεσίν του, διὰ τοῦτο ἡμεῖς
φυλάττοντες τοὺς ἀνέκαθεν ὄρους καὶ συνηθείας τῶν νησίων μας καὶ βλέπον-
τες ὅτι εἶναι καὶ ἡ διαθήκη εὐλογος καὶ νόμιμος, διότι δὲν ἀφίρει κανένα του
παιδὶ ἄνευ κληρονομίας... ἔμεινεν τὸ ζήτημα τοῦ νεκαφᾶ παράλογον, μάλιστα
δὲν ἡμποροῦμεν κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἐγγίξωμεν αὐτὴν τὴν διαθήκην, διότι
ὅταν μία τοιαύτη εὐλογοφανῆς καὶ νόμιμος διαθήκη ὅπωσοῦν παρενοχληθῆ
ἢ ἀθετηθῆ, ἀναστατώται τὸ πᾶν, καὶ δῆλον τὸ νιζάμι τῶν νησίων πρέπει νὰ
παραχθῆ, καθότι μέχρι τοῦτο δῆλον τὸ νιζάμι τῶν νησίων καὶ ἡ ἀνάπαυσις
στηρίζεται καὶ συνίσταται μὲ τὴν ἀπαράτορτον τίρησιν καὶ φυλακὴν τῶν
προικοσυμφώνων καὶ διαθηκῶν...».

